

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/142/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5418201519
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5418201519.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcov: 1/ Y. J., nar. X.XX.XXXX, bytom U. V., U. XXX/XX, 2/ V. J., rod. V., nar. X.X.XXXX, bytom U. V., U. XXX/XX, žalobcovia obaja v zastúpení právne - JUDr. Jozef Polák, advokát, so sídlom v H. V., E. L. XXXX/XX, proti žalovaným: 1/ E. T., rod. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom H. V., V. L. XXXX/X, v zastúpení právne - Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1735/29, IČO: 50 120 000, 2/ PharmDr. H. M., rod. J., nar. XX.X.XXXX, bytom H. V. - Y. F., Y. G. XXX/XX, v zastúpení právne - JUDr. Pavol Novotný, advokát, so sídlom v H. V., E. L. XXXX/X, 3/ Slovenská republika, za ktorú koná Slovenský pozemkový fond, so sídlom v Bratislave, Búdková 36, IČO: 173 353 45, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na základe odvolania žalobcov 1/, 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/61/2018-592 zo dňa 26. mája 2021 čo do výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku II., v ktorom súd prvej inštancie žalovaným 1/ až 3/ priznal voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

N e d o t k n u t ý m z o s t á v a uznesenie vo výroku I., v ktorom súd prvej inštancie konanie zastavil.

Žalovaným 1/ až 3/ p r i z n á v a voči žalobcom 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

. Súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“) vo výroku I. uznesenia zastavil podľa § 145 ods. 1 CSP konanie v ktorom žalobcovia 1/, 2/ sa podanou žalobou domáhali voči žalovaným určenia bezpodielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam v k. ú. U. V., a to pozemku - parcely registra KN „C“ č. 599/18 - orná pôda o výmere 300 m², pozemku - parcely registra KN „C“ č. 599/19 - orná pôda o výmere 227 m², pozemku - parcely registra KN „C“ č. 824/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 23 m², ktoré boli vytvorené geometrickým plánom vyhotoveným Ing. E. U., ev. č. 914729, so sídlom Q. XXX, XXX XX M., č. 914729-ZP-8/2018 zo dňa 16.7.2018, úradne overeným Okresným úradom Dolný Kubín, katastrálnym odborom dňa 7.8.2018 pod č. 373/2018. Okresný súd napriek nesúhlasu žalovaných 1/, 2/ akceptoval dispozitívny úkon späťvzatia žaloby žalobcami v celom jej rozsahu nepovažujúc za vážne tie dôvody o ktoré žalovaní opreli svoj nesúhlas so späťvzatím žaloby a zastavením konania.

2. Náhradu trov konania sporových strán posúdil okresný súd z pohľadu ust. § 256 ods. 1 CSP tak, že vo výroku II. uznesenia priznal žalovaným 1/ až 3/ voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na ich plnú náhradu, keď mal za to, že žalobcovia svojim procesným úkonom - späťvzatím žaloby, ktorý úkon navyiac nejako nezdôvodnili, jednoznačne procesne zaviniли zastavenie konania. Okresný súd tiež dodal, že o výške trov bude rozhodnuté postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

3. Proti uzneseniu čo do výroku II. o náhrade trov konania sa odvolali v zákonnej lehote žalobcovia 1/, 2/, domáhajú sa zmeny, v rámci nej žiadnej zo strán sporu nepriznať nárok na náhradu trov, alternatívne, žiadajú uznesenie v napadnutom výroku zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

4. Namietajú vecnú nesprávnosť rozhodovania v odvolaní napadnutom výroku vytykajúc, že okresný súd vo vzťahu k nim/žalobcom 1/, 2/ napriek splneniu procesných podmienok opomenul aplikovať ustanovenie § 257 CSP. Tvrdia, že na ich strane existujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle kritérií ustanovenia § 257 CSP pre ktoré by súd nemal priznať trovy konania procesne úspešným žalovaným 1/ až 3/. Vyjadrili názor, že za situácie, kedy preukázateľne kúpili predmetné nehnuteľnosti podľa platných a účinných právnych predpisov, pričom v procese kúpy ich zastupoval terajší zástupca žalovanej v rade 1/ JUDr. Slamka a za situácie, keď k záhadnej zmene hraníc pozemku došlo v dôsledku rozhodnutia vydaného v rámci ROEP a keď k späťvzatiu žaloby došlo len a výlučne z dôvodu existencie viacerých znaleckých posudkov, ktoré si čo do záverov odporujú, by uloženie akejkoľvek ďalšej finančnej povinnosti im/žalobcom bolo v rozpore s princípom spravodlivosti. Podporne, citáciou podstatnej časti aj z odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4 MCdo 2/2008 zo dňa 25.2.2009 je možné podľa žalobcov pri aplikácii ustanovenia § 257 CSP prihliadať i na okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde a je možné prihliadať aj na osobné pomery. Preto opodstatnenosť a splnenie podmienok pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania vidia v súdnej veci v dôvodoch týkajúcich sa samotného uplatnenia nároku a tiež v ich osobnej, majetkovej a nepriaznivej finančnej situácii, keďže sú dôchodcami a ich jediným príjmom je starobný dôchodok. V odvolaní napadnutom výroku hodnotia rozhodnutie súdu za nedostatočne odôvodnené, zjavne arbitrárne, založené na svojvôli a neopierajúci sa o zákon, rozporné s účelom a zmyslom právnej úpravy náhrady trov konania, aj odporujúce článku 46 odsek 1. Ústavy SR a článku 6 Dohovoru.

5. Žalovaná v rade 1) v následnej písomnej reakcii žiada potvrdenie uznesenia v odvolaní dotknutým výroku. Odvolanie žalobcov považuje za nedôvodné, tvrdí, že z pohľadu ust. § 256 ods. 1 a ods. 2 CSP jednoznačne strana žalobcov zavinila trovy konania, ktoré jej v dôsledku bránenia práva vznikli. Podľa nej neexistuje žiadny zákonný ani iný racionálny dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP a okresný súd správne rozhodol, keď priznal im/ žalovaným nárok na náhradu trov konania voči žalobcom 1/, 2/ v rozsahu 100%. Stotožňuje sa v celom rozsahu aj s odôvodnením rozhodnutia a teda, že „žalobcovia svojim procesným úkonom - späťvzatím žaloby, ktorý úkon navyše nijako nezdôvodnili, jednoznačne procesne zavinili zastavenie tohto konania“. Navyše dodáva, že ona ako žalovaná v rade 1) považovala od začiatku žalobu za bezdôvodnú, na bránenie svojho práva vynaložila nemalé výdavky, je preto spravodlivé, správne a zákonné, aby jej tieto trovy nahradila strana, ktorá procesne zavinila začiatok aj zastavenie konania.

6. Žalovaná v rade 2/ v písomnom vyjadrení tiež navrhuje potvrdenie uznesenia v odvolaní napadnutom výroku ako vecne správne. Odvolanie žalobcov 1/ a 2/ / hodnotí tiež za nedôvodné, ich argumentáciu kvalifikuje za nesprávnu a čiastočne aj irelevantnú pre toto konanie. Domnieva sa, že okresný súd rozhodol na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a po správnom právnom posúdení veci svoje rozhodnutie náležite aj odôvodnil, so závermi súdu sa ona stotožňuje. V súdnej veci neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre ktoré by bolo treba pri rozhodovaní o trovách konania vychádzať z ust. § 257 CSP. Nepovažuje za výnimočnú okolnosť ani skutočnosť pripravovania zmluvy právnym zástupcom žalovanej 1/, ani rozhodnutie v rámci ROEP a ani, že vo veci bolo viacero znaleckých posudkov, ktoré si čo do záverov vzájomne odporujú. Bolo dobrovoľným rozhodnutím žalobcov, že nečakali na meritórne rozhodnutie a zobrali žalobu dokonca tesne pred rozhodnutím súdu vo veci samej v celom rozsahu späť. Za týchto okolností z procesného hľadiska zavinili zastavenie konania žalobcovia a preto je namieste aplikácia ustanovenia § 256 ods. 1 CSP pri posudzovaní náhrady trov konania strán sporu, teda tak ako to uzavrel aj okresný súd. Pripomína, že žalobcovia svoje rozhodnutie zobrať žalobu nijakým spôsobom ani neodôvodnili.

7. V ďalšom štádiu odvolacieho konania strany sporu už nereagovali.

8. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“), po zistení že odvolanie v zákonom stanovenej lehote podali na to oprávnené strany sporu, proti rozhodnutiu ktorému je odvolanie prípustné, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku II. o náhrade trov

konania strán sporu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP pre vecnú správnosť. Nedotýkal sa odvolaním nenapadnutého výroku I. uznesenia, v ktorom súd prvej inštancie konanie vo veci samej zastavil.

9. Krajský súd si v celom rozsahu osvojil názor okresného súdu v otázke rozhodovania o náhrade trov konania účastníkov a to z nasledovných dôvodov : V súdnej veci ide o sporové konanie v ktorom sa žalobcovia 1/, 2/ domáhali podanou žalobou dňa 15.10.2018 voči žalovaným 1/, 2/, 3/ určenia vlastníckeho práva (bezpodielového spoluvlastníctva) ku konkrétne vyšpecifikovaným pozemkom označeným podľa parcely registra CKN. Okresný súd konanie zastavil akceptujúc žalobcami uplatnený dispozitívny úkon späťvzatia žaloby, ním žalobcovia prejavili vôľu aby sa vo veci ďalej nekonalo. Tento svoj dispozitívny úkon žalobcovia ničím neodôvodnili, iba vo všeobecnosti oznámili súdu, že žalobu berú v celom rozsahu späť. Za tejto procesnej situácie rozhodovanie o náhrade trov konania v zmysle ust. § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej iba „CSP“) v znení účinnom od 1.7.2016, v zmysle ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania súd prizná náhradu trov konania protistrane, je v súdenom prípade náležité. Rozhodovanie o náhrade trov v sporovom konaní podľa § 256 ods. 1 CSP je výnimkou z rozhodovania o náhrade trov konania podľa princípu resp. zásady úspechu/ neúspechu vo veci (§ 255 CSP), keďže v uvádzanom procesnom ustanovení je zakotvená zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie, čo znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán sporu, ktorá zavinila, že vznikli. Princíp procesného zavinenia pretavený do ust. § 256 CSP sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska a aplikácia tohto procesného ustanovenia bola v súdenom prípade jednoznačne správna. Od podania žaloby žalobcami dňa 15.10.2018 súd vykonal v spore rozsiahle dokazovanie nielen listinnými dôkazmi, ale aj výsluchom účastníkov, ohliadkou na mieste samom, výsluchom svedkov, geodeta, nariadil aj kontrolné znalecké dokazovanie - závery ktorého (ako to preukazuje obsah znaleckého posudku) v prospech žalobcov nesvedčili. Za tohto stavu žalobcami ničím neodôvodnené späťvzatie žaloby, uplatnené prakticky v záverečnom štádiu konania - rozhodne nemožno vyhodnotiť z procesného hľadiska inak len ako zavinené konanie žalobcov 1/, 2/, ktoré ako „ jediné „ viedlo k zastaveniu sporového konania, preto z procesného hľadiska sú zodpovední za trovy, ktoré druhej sporovej strane vznikli v súvislosti s bránením práva v priebehu sporu.

10. Hoc aj v prípade rozhodovania o náhrade trov konania podľa § 256 ods. 1 CSP procesná úprava umožňuje rozhodovanie súdu o predmetnom procesnom nároku súčasne za splnenia predpokladov podľa § 257 CSP, teda súd nemusí zaviazať neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazať stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojim zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane, - v súdenom prípade ale odvolací súd splnenie podmienok pre aplikovateľnosť tohto ustanovenia nezistil.

11. Žalobcovia výnimočný dôvod pre rozhodovanie o trovách podľa § 257 CSP videli v okolnostiach súdnej veci, v odvolaní ale argumentovali hmotnoprávnymi skutočnosťami, ktoré ale nemožno kvalifikovať za tzv. „ výnimočné skutočnosti „, ktoré by viedli k záveru o možnosti aplikácie ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Žalobcovia nepreukázali ani tvrdený nepriaznivý majetkový, príjmový, osobný status, nepredložili žiadne dôkazy osvedčujúce, že by bolo možné vôbec z týchto dôvodov uvažovať pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupom podľa § 257 CSP.

12. Na základe konštatovaných súvislostí potom vyhodnotil odvolací súd odvolanie žalobcov za neopodstatnené, následne uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne.

13. V odvolacom konaní boli úspešní žalovaní, ktorým podľa § 396 ods. 1 CSP v aplikácii s § 255 ods. 1 CSP odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči neúspešným žalobcom 1/ a 2/. Zároveň dodáva, že aj o výške náhrady trov tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie postupom vymedzeným v ust. § 262 ods. 2 CSP.

14. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie prípustné n i e j e .